

خمیس در آن
کوتاه الف

وَعَلِمُوا أَنَّمَا أُعْطِيَهُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ أَكْثَرَ مِمَّا يُرَوُّونَ...
... وَا...!!

لعضی فکر کردند که «عَنْتُمْ» از عَنَمِت مباد، پس فقط مخصوص عَنَمِت حَتَلِبِ !!!
(مَثَ إِنْ الصَّلَاةُ تَنْتَهَى - تَهْمَايِ بَجُونِ ... وَا...!!)

خمیس مربوط به تمام منفعات هاست به ۳ دلیل: ① مایا در آنها «ما» موصول است
و معنای عام و فراگیری را دارد، در زبان فارسی میگویم «هر چیز، هر آنچه، هر گونه».
پس حکم خمیس عمومیت پیدا کرده.

② عَنْتُمْ از ریشه عَنَمِت است و در لغت به معنای «إِصْبَابُهُ الْفَائِدَةُ» (رسیدن به یک فائده است) رومی گویند. در کتابهای لغتی از جمله لسان العرب، قاموس اللغة، مقولات
پس منظور از عَنَمِت هر چیزی است که در آن فائده ای و منفعتی باشد.

③ کلمه شئی، در آیه «مِنْ شَيْءٍ» نکره است.

در ادبیات عرب فراوان دیده شده و گفته شده که نکره دلالت بر عموم دارد
و مقولر شئی مشحفی نیست.

نتیجه اینکه معنای آن چنین می شود که هر گونه منفعتی که از هر چیزی به شما
می رسد خمیس آن برای خدا و ... می باشد.

سؤال: در کجا غنیمت به غیر از عتائم جنگی، کار گرفته؟

حضرت علی رضی الله عنه در نامه ۴۵ فرمودند:

قَوْلَ اللَّهِ مَا كَثُرَتْ مِنْ دُنْيَاكُمْ تَبْرًا وَلَا أُدْخِرَتْ مِنْ غَنَائِمِهَا وَفِرًا .

به خدا سولند از دنیای شما طلائی نیاندو حتم و از درآمدها و عتائم دنیا جمع آورده نگردم.
عتائم دنیا \neq غنیمت جنگی بلکه عتائم دنیا = منتفعت ها و دنیوی

✓ در کلمات و عبارات حضرت، جمله ۳۳۱ فرمودند:

«إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ الطَّاعَةَ غَنِيمَةً الْأَكْبَى» .

خداوند اطاعت را غنیمت هوشمندانه قرار داده - اطاعت خدا = فایده

✓ «إِغْنِيَكُمْ الْقُرْصَةَ، فَإِنَّهَا تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ» .

فرصتها را دریا بید که همچون ابری گذرند.

غنیمت داشتن فرصت ها = استفاده صحیح از هر فرصتی

لَوْعَنِي مَنِ كَوَّنَ لِي مِنْ نَفْسِ بَنِي آدَمَ حِرَابًا وَتَضَيَّرَ صَدْبٌ بَدْرًا مَدَّةً؟ ملاک در این نیست.
آیه لا تَكْلَفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا «تقره ۲۲۲»، درباره آخرت زنان سیرده آمده اما در واقع رفع تکلیف بمالایق است.